

Seiken Tsukai no World Break

Avagy az életeken átívelő halhatatlan érzések

// Ryosuke-kun

„Mindannyian különleges emberek vagytok, akiket Japán egész területéről választottunk ki.

Örököltétek az előző életeitek valamennyi emlékét és képesek vagytok használni az ősi Művészetek csodálatos hatalmát. Azt szeretném, ha olyan Megmentőkké válnátok, akik le tudják győzni a Metafizikaiakat.”

animeraptor.
gportal.hu

Egy kis személyes vélemény erről a remek sorozatról

Ez a különleges mahou-shoujo sorozat egy igencsak erős felhanggal indul, hiszen alighogy elkezdődik az első része, máris szembesülünk a történet végkifejletével: egy ádáz csata bontakozott ki a fiatalokból álló Megmentők és egy hatalmas méretű, brutális erejű Fekete Sárkány közt. Úgy tűnik, hogy csupán egyiküknek, Morohának van esélye felvenni vele ezt az életre halálra menő küzdelmet.

No, de ne szaladjunk ennyire előre, hisz az animéből nemcsak azt tudhatjuk meg, hogy hogyan is zajultak el idáig az események, hanem azt is, hogy kik is pontosan ezek a nagyszerű fiatalok, akik életüket kockáztatva apait-anyait beleadva veszik fel a küzdelmet ezzel a szörnyrel, legalábbis megpróbálják. Az viszont csakis a sorozat záró akkordjából, azaz az utolsó részéből derül ki, hogy siker koronázta-e a törekvésüket vagy pedig csupán a végső, biztos megsemmisülés lesz az osztályrészük.

Majd egy fél évet ugrunk vissza az időben, így szem- és fültanúi lehetünk annak a sokatmondó, s egyben bátorító beszédnek, melyet a magánakadémia igazgatónöje, Mari-san intéz a tanulóikhoz azzal a nem titkolt szándékkal, hogy egy kis lelket öntsön beléjük.

A kezdeti nagyszerű hangulatot csak még tovább fokozza az a tény, hogy ezek nem akármilyen fiatalok, hanem különleges, emberfeletti képességekkel rendelkező, reinkarnálódott lelkek csoportja, akiket kiválasztottak, s ráadásul nem is akármilyen feladatra.

A legelső rész alapján már csak az volt a nagy kérdés számomra, hogy vajon képes lesz-e ez a sorozat arra, hogy beváltsa a hozzá fűzött reményeimet, és hogy többnek bizonyuljon egy sima háremes, varázslós, kardozós animénél.

Nos, részben sikerült, részben pedig sajnos nem. Ennek több oka is volt, de összességében nem egy csalódást okozó mű. Jólval több az erőssége, mint a gyengesége, és így feledtetni tudja velünk a hiányosságait. Hiszen megkérdőjelezhetetlenek azok az elévülhetetlen érdemei, melyek által mégiscsak sikerül kitörni az átlag közül és egy olyan történetet kanyarítani elélni, melyre jó szívvel emlékszünk vissza, és nyugtázzuk magunkban, hogy ezt „mégiscsak érdemes volt megnézni”.

No, de hogy tisztább képet lássunk az egészből és ne csak elcsépelet, üres frázisokat puffogtassak, nézzük meg egy kicsit jobban, hogy mit is kapunk ettől az újabb, sokat ígérő animétől, és azt is, hogy melyek azok a bizonyos elévülhetetlen érdemek és negatív dolgok, amelyekkel ez a sablonos elemekből felépülő történet rendelkezik.

Érdemek

Szinte minden egyes lánynak megvan rá az oka, hogy szeresse Morohát. Van, aki még mindig a drága bátyját látja benne (Satsuki), van, aki az egykori kedvesét (Shizuno), van aki a leendő bátyusát (Elena) és persze olyan is, aki a leendő szerelmét (Maya).

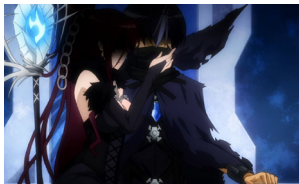
Az egymás iránt táplált érzéseik nagyon is megalapozottak és Moroha a maga bolondos módján tesz is azért, hogy mindenki kedvelje, szeresse.

A másik nagy pozitívum a főszereplő kiléte, mert végre ismét egy mindenre elszánt, céltudatos férfi főszereplőt kapunk, bár ez az énje leginkább a szerettei megvédésekor jön felszínre. S alapszóra ő se ússza meg, hogy neveltség tárgya legyen, de jól kezeli ezeket. Nem egy idegesítő kis ripacs, hanem egy olyan személy, akinek helyén van a szíve és az esze is.

„Megmentők...olyan...reinkarnálódott fiatalok, akiknek alapvetően két fajtája van: a közelharcra edzett igazi harcosok, azaz a Shiroganák, akik a testükből nyert fegyverekkel és a Puraana nevű erővel küzdenek, illetve a távharcban jeleskedő fekete mágusok, azaz a Kuromák, akik erőteljes varázslatok formájában osztják az áldást. „

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez

Végre egy lezárt történetű animét kapunk, ez újabb plusz pont, amiért öszszetehetjük a kezeinket és egy gyors imát mormoghatunk el az orrunk alatt, mert manapság egyre jobban dívik befejezetlenül hagyni egy animét. S külön dicséretet érdemelnek a remek szinkronhangok és a csodálatosabbnál csodálatosabb aláfestő zenék, amelyek csak fokozzák a történet kicsit sem sekélyes hangulatát.

Már a legelejétől kezdve lebilincselően izgalmasak a csaták és érezhető, hogy egy fikarcnyi felesleges információországát sem szeretnénk lenyomni a torkunkon, csupán annyit, amennyi feltétlen szükséges az anime megértéséhez.

Negatívumok

A sorozat műfaja és története nem világmegváltó, első látásra egy sablonhalmaznak tűnik, de messze nem az. Ha egy kicsit is elmélyedünk benne és a szereplők szemszögéből nézzük a dolgokat, egy

egész jól emészthető, összerakott animét kapunk.

Az egyik legfájóbb pontja ennek az egésznek, hogy a grafikája nem üti meg egy 2014-15-ös anime szintjét. Nem nevezném rondának, de elsőre könnyen lehet, hogy szokatlan, főleg azoknak, akik a szebb rajzolású animékhez vannak szokva.

Megválaszolatlan kérdések is maradtak bőven. Például tulajdonképpen mik is ezek a Metafizikaiak? Miért pont a Földet spécizték ki maguknak? Miért nem csípte az orosz császár nő Morohát és mi a csudáért akarta egyáltalán megöletni?

De az is lehet, hogy a készítők szándékosan a néző fantáziájára bizzák a válaszokat.

A másik mélypont, amit sajnálok, hogy csupán 12 részes anime lett, mivel benne volt a lehetőség akár 24 részesre is kihozni és egyúttal minden egyes főbb szereplő múltját bemutatni, az akkor nagyon ütött

volna. Erre viszont nincs mentség, így megmaradt egy egyszer megnézhető kategóriájú Diomedea műnek, mely épp csak egy kicsivel nyújt többet, mint a hasonló nevű elődje, a Seiken Tsukai no Blade Dance vagy mint az egyéb hasonszőrű varázslós, háremes, kardozós animék.

Sztori

A történet egy olyan alternatív világban játszódik, melyet bizonyos időközönként elárasztanak az „idegen életformák”, azaz az úgynevezett Metafizikaiak, akik előszerttel törnek ártatlan emberek életére és hagynak maguk mögött elpusztított területeket, minden különösebb ok nélkül.

Mindéz ellensúlyozása végett a Földön lévő vezetők egy különleges képzési programot indítanak el, mégpedig a leendő Megmentők kiképzését, olyan fiatal fiúknak és lányoknak, akik rendelkeznek az

előző életük emlékeivel és tudásával. Tehát reinkarnálódott lelkek, akiknek alapvetően két fajtája van: a közelharcra edzett igazi harcosok, azaz a Shiroganák, akik a testükből nyert fegyverekkel és a Puraana nevű erővel küzdenek, illetve a távolsági harcban jeleskedő fekete mágusok, azaz a Kuomák, akik erőteljes varázslatok formájában osztják az áldást.

Ebbe a képzési rendszerbe csöppen bele a kicsit sem hétköznapi, két korábbi étellel is rendelkező Haimura Moroha is. Aki ugyan alapjáraton nem tűnik egy erős ellenfélnek, de mielőtt elhagyja a száját az a bizonyos varázsmondat, a „Most már emlékszem!” olyan hihetetlen erősségű varázslatokat tud az ellenfeleire zúdítani, amilyenekről a társai csak álmodoznak.

A példátlan tehetségére, bátorságára és erősségére hamar fény derül, ugyanis egyedül intéz el egy igencsak magas szintű, hét fejű, Hidra típusú Metafizikait, ezt követően pedig a Szigonyok nevű elit alakulathoz invitálják, akikhez Satsuki és Shizuno is csatlakozik, mint tartalékos tag.

Innentől veszi tulajdonképpen kezdetét a közös kalandjuk és annak a története, hogy hogyan is fajulnak el a dolgok az első rész nyitóképénél látott sárkányos jelenetig.

A lányok kedvencének, Morohának és az ő imádnivaló háremének bemutatása

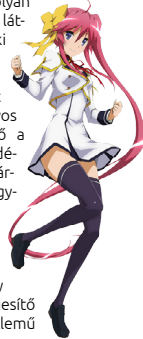
Haimura Moroha:

A sorozat ügyeletes szívtiprója, bár alapjában véve nem egy csajzódógpé, de mégis mindegyik lány oda meg vissza van érte, és hozzá kell tennem, hogy nem alaptalanul. Azonkívül, hogy a lányok kedvence, ő egy igazi báty és odaadó férjanyag, hiszen, ha a szerettei életveszélybe kerülnek előbújik belőle a vadállat és nem kegyelmezz az ellenségnek, legyen szó akár Metafizikairól, akár emberről. Említésre méltó tény, hogy mind Satsukihoz, mind pedig Shizunóhoz nagyon erős érzelmi alapú kapcsolat fűzi, aminek az okát az előző életében kell keresni és amire fény is derül az idő előre haladtával. Segítőkézsége, jószívúsága, bátorsága minden egyes tetteiben megnyilvánul. Szóval, igazi lovagias viselkedés jellemző rá, ami nagymértékben hozzájárul ahhoz, hogy akaratlanul is egyre több és több lány fejét csavarja el.

Ranjou Satsuki:

Bár eléggé megnehezíti Moroha életét a „bátyusszindrómában” szenvedő Satsuki, aki szinte levakarhatatlan és minden egyes olyan nőnemű személyre látványosan kiakad, aki egy kicsit is közelebbi kapcsolatban kerül az ő féltve szeretett Morohájával. Bizonyos szempontból érthető a helyzete és a viselkedése, hiszen őt is - akár csak a történet nagymellű varázsló lányát, Shizunót - elszakították Morohától az előző életében. Annak ellenére, hogy néha-néha egy idegesítő kishúg, igenis jó jellemű kislány, annyi hibája van csupán, hogy néha elveti a sulykot és nemigen tud parancsolni az érzéseinek, viszont ha bajba kerülnek a barátai, ő az első, aki a segítségükre siet. Tehát, igazi kis dinka lány, akinek a Moroha iránt érzett szeretete szinte már mérhetetlen és túlmutat a pusztá testvéri szereteten, bár valószínűleg csak rájátszik erre a tulajdonságára, hogy húzza a többi lány agyát.

„Elena...a sorozat másik bombanője, aki kinézetben és tulajdonságok terén az egyetlen, igazi méltó ellenfele Shizunónak, ha Moroha megszerzéséről van szó.”

Arshavina Elena:

Ő a sorozat másik kellemes színfoltja, hiszen az első színrelépése alkalmával egy hánytatott sorsú, érzelemtől mentes, profi bérgyilkosnak, Maneaternek ismertük meg, akinek az volt a feladata, hogy Megmentőket öljön, többek közt az is, hogy likvidálja Morohát, és már kiskorában kiképezték erre a feladatra. De a Morohával és a többiekkel való találkozás a felszínre hozza belőle azt a kedves gyermeki enjéjt, amit a szigorú orosz kiképzés elnyomott. Hamar kezd gyengéd érzéseket táplálni Moroha irányában, és bátyjaként tekinteni rá, ami persze rögtön kiveri a biztosítékot Satsukinál. S nem szabad elmennünk amellett a tény mellett, hogy ő a sorozat másik bombanője, aki kinézetben és tulajdonságok terén az egyetlen, igazi méltó ellenfele Shizunónak, ha Moroha megszerzéséről van szó. Egyébként egy naív, könnyen befolyásolható lány, aki egy ideig kettes életet él, de belátja, hogy sokkal jobban jár, ha a szívére hallgat és úgy hozza meg a döntését.

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez!

Urushibara Shizuno:

Ő egy komoly, érett, érzelemdús lány benyomását kelti, aki ugyanolyan mértékben - ha nem jobban - szereti Morohát, mint Satsuki, annyi különbséggel, hogy ő nem mutatja ki mindenki előtt, hanem meghagyja arra az időre, mikor kettesben időzhet Morohával.

Az egyik kedvenc női karakterem, így nehéz elfogulatlanul beszélni róla. Azért is figyelemre méltó, mert az ő múltjából, azaz előző életéből tudhatunk meg a legtöbbet a többiekéhez viszonyítva. Rabszolgasorba taszított kislányként Moroha mentette meg az előző életében, így nem véletlen a nagyfokú hála és szeretet, akárhányszor csak Moroha szemében néz csillogó tekintetével. Majd pedig az Alvilág Boszorkánya lett, nem sokáig élvezhette a Morohával eltöltött időt, de a mostani életében ő is igyekszik bepótolni azt, és megragad minden lehetőséget, hogy lerázza magáról a szeleburdi Satsukit.

Shimon Maya:

Ő az a kawaii kislány, aki az Igazgató-asszony jobbkeze, igencsak jól informált bizonyos dolgokról. Moroha karizmája őt sem hagyja hidegen és mélyen a szívecskéjében már a jövőbeli szerelmeként tekint Morohára. Egy szeretni-való, ragaszkodó kislány, aki egy bizonyos ideig Morohával lakik, ez idő tájt úgy definiálja magát, mint a „világ legaranyosabb ölelőpárnácskája”, s kis, finom célzásokat ad Morohának, hogy ő is azok táborát erősíti, akik szívesen kivetnék rá a hálójukat. Ha harcra kerül sor, gyógyításban eléggé jeleskedik ez a megbízható, kedves, szókimondó, őszinte kislány.

Amiért figyelmet érdemel

Bár sablon elemekből építkezik, de ugyanakkor hangulatos, lezárt történettel rendelkező anime gyönyörű openinggel, endinggel illetve aláfestő zenéssel. Ezenkívül tartalmaz még egy epic harcost, szép lányokat és egy varázslatos világot.

Hogy kiknek ajánlom?

Mindazoknak, akik szeretnének látni egy varázslatos, széplányokkal fűszerezett, könnyed, izgalmas, romantikus, hárems történetet, mely nem szűkölködik látványos harcokban és mélyen gyökerező érzelmeiben.

